ŞTIRI ŞI REPORTAGII

COPIII TIMIŞOAREI au fost eri o revelaţie

F. C. Rapid cu „echipa mare", a condus cu 3-1 şi apoi a cedat pasul tinereţii

Simatoc, Jifcovici şi Haas — mari talente

Footballul nostru are un istoric destul de mic. Dacă am încerca să aruncăm o privire retrospectivă ar trebui să constatăm că suntem cu totul lipsiţi de tradiţie. Faptul nu este deloc grav căci sportul cu balonul rotund se desvoltă la noi în ţară de trei decenii în timp ce peste graniţă sunt mai bine de cinci decenii de sport organizat. Football adevărat avem numai de zece ani şi anume decând s'a decretat autonomia Federaţiei. Din această pricină formaţiile nu pot avea un conservatorism în a menţine gloria sportivă aşa cum a făcut Aston Villa, Arsenal în Anglia, Tennis Borussia în Germania, Juventus, în Italia, Ujpest, Ferencvaros în Ungaria sau A. I. K. în Suedia. La noi un Chinezul care a deţinut titlul naţional zece ani consecutiv şi ar fi trebuit să fie şi astăzi echipă de mare glorie, a încetat să fie club mare şi se bate cu gloria trecută în cadrul diviziei B. Colţea Braşov care a trăit şi ea vreme de succese, este astăzi dispărută ca să nu mai vorbim de temporara apariţie a faimosului Fulger C. F. R., a d-lui Slătinescu. Aşa dar, nu avem în România echipe care au oscilat dar au fost totdeauna în mare actualitate. Nici Venus Bucureşti care se menţine din 1914 pe planul actualităţii nu a fost totdeauna leader incontestabil. O mică excepţie a făcut Ripensia care dacă nu a câştigat an după an campionatul a isbutit să fie o formaţie la ordinea zilei, de când există. Nu este mai puţin adevărat că existenţa Ripensiei nu se confundă cu începuturile sportului cu balonul rotund dar a făcut epocă şi cu drept cuvânt putem numi această formaţie ca echipă determinantă a progresului soccerului românesc.

Rapidiştii au făcut blocada la poarta lui Rădulescu. Mingea se va rostogoli afară

Şi totuşi Ripensia era să se abată dela drumul care şi l'a trasat cu un declin care o ameninţa anul trecut. Conducerea Ripensiei s'a bizuit ani de zile pe formaţia care a făcut glorie footballului în 1933. Adică în Ciolac care a înspăimântat pe vecinii noştri bulgari, în Cotormani, apariţie senzaţională la Balcaniada de pomină, în Bindea, Bürger şi compania. In fine o formaţie care trebuie să recunoaştem a însemnat mult pentru sportul nostru.

Dar din 1933 până la 1938 a fost distanţă de cinci ani în care timp forţele de atunci s'au irosit şi cu ele s'au estompat şi succesul Ripensiei.

In campionatul trecut, timişorenii au luptat cu greu şi abia au isbutit să facă faţă onorabilă. Publicul care simpatizează această Ripensie a privit cu durere eclipsa timişorenilor aşteptând o formaţie nouă. Este exact situaţia care o avem în box după ce s'a eclipsat epoca Spakow. Galele nu mai aveau vedeta lor şi din această pricină erau mereu goale. La fel ar fi fost şi footballul românesc fără Ripensia, fără Venus.

Copiii Timişoarei

Timişoara nu a şomat. Când toată lumea aştepta ca Ripensia să-şi dea obştescul sfârşit s'a produs o lovitură de teatru. D-nii Lazăr şi Balaci au apărut cu câteva nume noi şi au prezentat o serie de copii. Anul acesta i-am văzut astfel pe Andreescu, Jifcovici, Mioc şi eri pe Haas. Dacă aceşti jucători ar fi activat mai departe la Jimbolia, la Bod sau de unde au fost luaţi, e sigur că s'ar fi pierdut în negura vremurilor. A venit însă un ochi de expert, i-a scos din anonimat şi odată cu apariţia unor noi stele, tradiţia Ripensiei e continuată de o serie de oameni noi, buni şi capabili să ducă în spinare ceiace anii de răvnă a lui Ciolac, Bindea şi compania au clădit pentru formaţia timişoreană. Faptul este simptomatic căci pentru prima dată în footballul nostru un club nu se lasă să decadă şi luptă să se menţină pe planul actualităţii.

Cititorul va trebui să tragă concluzia că Ripensia de eri, din matchul cu Rapid, a fost o echipă renăscută de oameni tineri, o formaţie care va face epocă în sportul nostru. Nu trebue să se creadă că ne lăsăm entuziasmaţi de frumosul succes de eri când conduşi cu 1—3 au întors rezultatul la 5—3. Fireşte performanţa ese din banal dar când acest rezultat este făcut în dauna Rapidului, lucru este şi mai evident.

CE SPUNE SCORUL

Scorul într'un match amical nu spune deobiceiu nimic, trebuie să mărturisim că noi, dacă am fi în postura de conducători de club, am îndemna apărările să fie foarte îngăduitoare cu atacurile adversarilor, să nu insiste la o luptă mare în dauna rezultatului. Pentru spectatorul care vede un an de zile matchuri de campionat, o partidă amicală trebuie să fie reconfortantă. Ea nu angajează prestigiul unui club ei înseamnă o propagandă pentru soccer. Când această difuzare a sportului se face în chip civilizat, când mobilul, adică scorul este lăsat pe planul secund, în favoarea spectacolului, e firesc ca un joc să fie mai atractiv şi să placă celor care trebuie câştigaţi pentru nobila cauză a sportului. Un match cu goaluri multe e parcă mai spectaculos. Iată dece partida de eri cu cele opt goaluri, cu rezultat răsturnat a avut priză în masse şi a plăcut foarte mult. Apoi, nu am avut un joc brutal cum ne-au obişnuit sârbii la ultima lor apariţie. Jucătorii au avut o atitudine cavalerească, s'au străduit să facă joc corect şi au isbutit să mulţumească spectatorii.

F. C. Rapid cu „echipa mare"

F. C. Rapid a venit cu echipa mare, formaţia în care suporterii bucureşteni ai feroviarilor şi-au pus toată încrederea şi mai ales în care conducerea speră că va cuceri campionatul anul acesta. Este într'adevăr o formaţie puternică, de mare calibru, cu oameni de valoare incontestabilă. In actuala situaţie a footballului nostru când deţii trei jucători de valoarea lui Auer, Baratki şi Sipoş, la care s'a adăugat Bogdan, oaia rătăcită care a revenit la turmă (a câta oară ?) înseamnă un quartet de mare putere combativă şi periculoasă pentru orice echipă. Dovada că formaţia rapidistă a terminat cu 2-1 prima repriză şi foarte puţin după începerea părţii secunde, conducea cu 3-1. La 3-1, în minutul 46, un match nu trebue socotit încheiat mai ales atunci când ai în faţă o echipă tânără şi dispusă să facă isprăvi mari. Aci a intervenit un factor decisiv care îl putem trece în categoria neglijenţelor şi care a însemnat elementul determinant al victoriei timişorene. Tinerii ripensişti au început o năvală la poarta Rapidului, au derutat apărarea feroviară şi într'un singur minut au egalat situaţia, isbutind după puţin timp să marcheze şi să învingă. O lovitură de teatru pe care nu o aştepta nimeni, dar care a umplut de entuziasm tribunele care au aplaudat din nou Ripensia ca în zilele bune.

După cum arătam mai sus, greşala a fost că feroviarii şi-au pierdut capul după 3-3. Apărarea imediată a sucombat neaşteptat, iar mijlocaşii erau complect inexistenţi. Degeaba s'a străduit Vintilă să combată năvala ripensistă, degeaba se lupta şi Moldoveanu, improvizat în mijloc să stăvilească furia. Ripensia era deslănţuită până la capăt.

Pare poate curios că o formaţie de calibrul F C. Rapidului s'a lăsat surprinsă de mult prea tinerii ripensişti. Faptul este însă perfect explicabil când se va analiza mai atent formaţia rapidistă şi se va constata că nu are un echilibru absolut între compartimente. Ca o formaţie să fie puternică nu trebue să se bizuie exclusiv pe un atac tanc. E foarte adevărat că înaintarea Rapidului înseamnă o forţă şi poate marca multe goaluri. Putem spune că şi eri şi-a făcut datoria marcând trei puncte, adică suficiente pentru o victorie. Treaba atacului este să fie ofensiv, să contribue la defensivă, dar nu să însemne apărarea absolută a unei formaţii aşa cum lasă impresia că pretind actualii apărători ai feroviarilor. Un atac nu are randament fix. In materie de football scorul este în funcţie de situaţii şi dacă acestea nu se ivesc decât de puţine ori, rezultatul va fi în raport direct cu aceste împrejurări. Când în matchul Ripensia—Rapid, bunăoară, apărarea timişoreană a îngăduit trei goaluri până în minutul 46, şi apoi s'a pus pe lucru, răspunsul nu trebuie să vină numai dela atacul care şi-a irosit destule forţe pentru obţinerea primului rezultat, ci şi din partea apărării care trebue să organizeze defensiva. Este o regulă care trebue s'o remarcaţi în toate împrejurările. Când o echipă are o apărare tare care isbuteşte să respingă toate atacurile adverse, înaintarea echipei din apărare va avea putinţa să lucreze bine. Când însă apărarea ei se organizează exact în mijlocul matchului tot de atunci începe şi atacul să meargă. Fie că explicaţia o găsiţi printr'o prismă psihologică, fie că o justificaţi printr'un factor tehnic, este însă o regulă care la un team cu echilibru este mecanic.

Rezultatul a fost întors de Ripensia exact în momentul când Regdom a început să degajeze câmpul său aşa cum nu a făcut în prima parte a jocului. Atunci Haas a început să centreze deacurmezişul terenului, atunci Dobai a marcat şi tot atunci Haas a adus punctul victorios.

ATACUL RAPIDIST

Fireşte, se mai poate vorbi şi de atacul rapidist, care cu toată reputaţia sa şi cu toate vedetele sale, are şi o greşală de compoziţie.

Spuneam mai sus că se poate conta pe cei cinci atacanţi ai Rapidului şi mai ales pe cei patru care înseamnă Sipoş, Auer, Baratki şi Bogdan. Dar ar trebui să se înţeleagă bine că atunci când aceşti oameni nu vor fi la locurile lor şi nu vor avea un al cincilea colaborator de mare acţiune, toată truda lor va fi inutilă. Dealtfel, de povestea acestui «al cincilea». Rapid suferă de mult. Mai întâi a suferit de lipsa unei extreme dreapta, apoi de un inter şi mai recent de o extremă stângă. Conştienţi de lipsă, rapidiştii au angajat pe Sipoş şi acum pe Căpuşan. A mai venit înapoi Bogdan şi iată că în loc de patru avem şase pioni. Printr'un ciudat calcul technic, greşit întrebuinţat, acest şase înseamnă tot patru. Prietenul nostru cititor nu trebue să ne acuze că facem noi probleme aritmetice care ar avea darul să eclipseze gloria unui faimos savant. Cei şase înseamnă totuşi patru fiindcă aşa cum sunt întrebuinţaţi nu au valoare mai mare. Dacă Bogdan va juca inter dreapta alături de Sipoş, nu va face doi bani, după cum dacă va juca alături de Căpuşan, va fi tot atât de eftin. Şi fiindcă vrem să simplificăm explicaţia care o datorăm când ridicăm această problemă, vom merge direct la greşală şi vom deschide capitolul Căpuşan.

Rapid a crezut că angajând pe clujan îşi va rezolva problema atacului. Eroare fundamentală, căci simpaticul victorist nu poate şi nu va putea să se încadreze spiritului de joc rapidist, fiindcă nu are acelaş joc cu nouii săi colegi. Nici nu va ajunge niciodată să se înveţe fiindcă îl împiedică stilul care îl are. Este un fel de jucător de linie dreaptă care este capabil să treacă năvalnic peste un fundaş care îi stă în cale, să tragă în minge voinicească şi dacă balonul se va duce la poartă va fi goal. Nu are însă ceiace trebue unei echipe ca Rapid, unde subtilitatea lui Auer sau Baratki cere extremei un joc tehnic de poziţie de trimitere de balon spre centrul terenului, înfine de un sistem de colaborare care intră în marele capitol al tehnicei care nu este scris în nici un volum dar este popular la echipele mari. Căpuşan era admirabil la Victoria, care practică acest sistem de joc, de a urmări balonul, în a-l goni şi care nu este cizelat ca să însemne realmente joc latin. Aşadar, prietenul Căpuşan, pe care noi îl socotim un băiat de ispravă într'o echipă de 11 oameni de aceiaşi şcoală (se poate numi că acest joc face şcoală ?) Căpuşan strică însă armonia unui F. C. Rapid. Foarte bine ne spunea aseară un coleg că această extremă nu are timpul să greşească, căci nu-l lasă niciodată un half care ştie să păzească. Aşadar, când Căpuşan va fi păzit fie cât de puţin, va lăsa impresia că este strașnic controlat de mijlocaş. Este eroare căci îi lipseşte sistemul de plasament şi colaborare care îl cere F. C. Rapid.

Ca să fim şi mai plastici în exemplificări, vom arăta că antipodul lui Căpuşan este Sipoş. Aţi văzut desigur cum trece Willi cu mingea, cum o conduce şi mai ales cum o strecoară printre fundaşi ca să ajungă la tripletă sau la aripa adversă. Nu este o glumă toată joaca lui Sipoş. Eri l'am văzut într'o fază cu trei adversari în spinare. A trecut de unul, l'a depăşit în viteză pe al doilea şi când exact în fundul teernului, acolo unde nu mai poate depăşi în viteză, i-a venit în faţă al treilea obstacol, a făcut un dribling scurt, a trimis mingea cu măestrie spre centru şi şi-a făcut treaba aşa cum a plăcut întregei asistenţe. Aplauzele tribunei au preţuit nu numai felul spectaculos cum a trecut dar şi eficacitatea fazei. In fine, Rapid trebue să aibe şi pe partea aceasta o aripă de acelaş gen şi surprinderea noastră este că nu întrebuinţează din nou pe Bogdan în acelaş post. Ionică este infinit superior pe aripă decât ca inter. Acolo este în mediul lui, acolo îşi face jocul cu driblinguri, cu treceri frumoase şi chiar cu trucurile care l'au făcut popular, isbuteşte să facă treabă. De bună seamă ne veţi întreba care să fie atunci inter. Răspunsul îl avem la îndemână fiindcă îl mai avem în faţa ochilor pe Gavrilescu, care fără să fie vedetă mare e mai bun ca Horotan şi desigur că se integrează în jocul Auer-Baratki. Aşadar, Rapid trebue să rămână simplu la atacul: Sipoş, Moldoveanu, Auer, Baratki, Bogdan.

BOGDAN

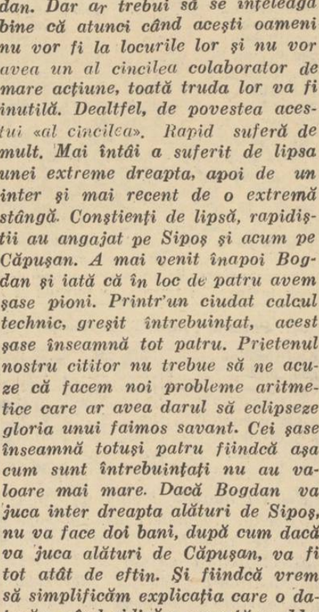

«Vezi că am egalat!» pare că spune fundaşul timişorean

PETRICA RADULESCU

Suntem la un capitol dificil. Neam îngăduit să dăm câteva sugestii pe care noi le socotim bune şi deaceia trebue să ne ocupăm puţin şi de Petre Rădulescu, care din portarul constant de altă dată, ne-a părut eri de o indolenţă tristă. A primit un goal fără să schiţeze o mişcare, a fost la un al doilea prost plasat. Dacă este mascat, aşa cum a fost la un al treilea punct, nu este nimic grav, dar când plasamentul şi lipsa de iniţiativă aduc puncte, să ne fie îngăduit să notăm prost un goal-keaper. In football sunt două feluri de portari. Cei care se bizuie pe un curaj şi reflex formidabil — gen David — şi alţii care au mai puţin curaj, dar calităţi defensive — gen Sadowski şi Pavlovici. Petre Rădulescu are câteceva din amândouă categorii. Nu înseamnă că facem o a treia categorie, căci portarii de clasă se recrutează exclusiv din primele două. Cei care au câteceva din cele două gradaţii au nevoie de atenţie mare, de antrenament puternic ca să fie buni portari de club. Pe Petre Rădulescu l'am socotit portar bun fiindcă era constant, ceiace denotă că se ocupă de meserie. Mai credem că are un reflex destul de bun, care ni l-a arătat în multe împrejurări foarte oportun. Eri însă a greşit, ceiace înseamnă că nu este în formă. Lucrul a putut fi verificat şi în matchul cu Jugoslavia şi mai puţin în partida cu Gălăţenii, unde nu a avut ce lucra. Socotim că trebue să fie pus la antrenament sever sau cel puţin pentru un match să fie înlocuit.

Cum s'a marcat

Am vorbit în această cronică mult prea mult de echipe fără să insistăm asupra jocului. Credem că nu este nevoie fiindcă dintr'un joc amical aşa cum a fost acela, descrierile nu sunt importante. Chiar dacă fazele au fost de multe ori isbutite şi ne-au oferit material destul, pentru cititori ele vor fi plictisitoare. Concluziile care erau de desprins le-am arătat mai sus şi le vom arăta — atât cât spaţiul ne permite — mai jos. Este însă demn de remarcat că matchul a fost agreabil pentru felul cum a evoluat scorul, cât şi pentru curiozitatea care ne-a oferit-o Ripensia cu noua formaţie pe care a prezentat-o. De jucătorii Ripensiei, pe care îi vom analiza mai jos, nu avem decât lucruri bune de spus. Rămâne, ca cronicari conştiincioşi, să arătăm felul cum s'au marcat cele opt puncte ale matchului.

Primul este opera lui Baratki şi s'a marcat în minutul 8, când minunea blondă a tras un shot bine plasat. Al doilea ni l'a prezentat pe Haas plin efort, primind o passă dela Dobai, marcând cu stângul (este jucător de dreapta) la înălţimea barei. Mingea a venit duduind. In minutul 40, Bogdan a adus conducerea Rapidului marcând la învălmăşală, un shot care a surprins pe Pavlovici.

In repriza doua, cum a început matchul, Baratki a tras printre fundaşi în colţul porţii. Nimeni nu ar fi reţinut shotul. In minutul 30, Marcu a prins pe Rădulescu neatent şi a marcat admirabil. A venit apoi Dobai, în minutul 38 cu un shot foarte puţin tare care a intrat fără ca nimeni să-l stânjenească. Şi în acelaş minut, Haas, a tras de pe aripă direct în goal, un balon care a trecut peste capul lui Rădulescu. Au mai marcat Beke şi Haas care au completat scorul.

Aşadar: 5-3 (1-2).

NOUII RECRUŢI AI RIPENSIEI

Noii recruţi ai Ripensiei sunt oameni de mare nădejde. Simatoc, mijlocaşul dreapta este un băiat de ispravă, jandarm arătăgos şi pus pe o apărare de fier. Nu-i trece lesne omul pe dribbling şi rare ori pe passă. Ştie să se lipească echipei şi are marea calitate că nu ţine mult mingea. Îi da drumul pe centru sau pe aripă şi goneşte imediat să ocupe locul cel mai bun. Fundaşul care îl păzeşte va trebui să-l urmărească atent.

Infine, Haas este cea mai mare surpriză. Băiat tânăr dar plin de iniţiativă cunoaşte drumul cel mai scurt spre poartă şi mai ales înţelege cum să depăşească adversarul. Eri de pildă, l'am văzut cu surprindere de trei ori singur singurel. A înşelat pur şi simplu omul care îl apăra şi năvălea exact acolo unde era necesară prezenţa lui.

Bine întrebuinţat va ajunge jucător mare. Intre prietenii mai vechi, ne-a plăcut Regdom, Cotormani, Marcu şi natural Dobay.

Echipele au prezentat următoarele formaţii:

RIPENSIA: Pavlovici; Regdom, Oprean; Simatoc, Cotormani, Gall; Haas, Beke, Marcu, Jifcovici, Dobay.

FC RAPID. Rădulescu, Lengheriu (Wetzer), Boldiş, Vintilă, Răşinaru, Costea, Sipoş, Bogdan, Auer, Baratki, Căpuşan.

Tudor Voina

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EM INESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY. TEL EFON 3.26.68.